

Kit érdekelnék a díjaitok?

2020 október 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Igen, a barbárság korában élünk ma is.

Én nem tudom, meg akarnám-e kapni a Szaharov-díjat, vagy sem. Reálisan azt hiszem, nem fenyeget a veszély, hogy emberi jogilag érdemesnek találják rá, szóval, mondhatom bátran: éppen elég kerek az életem így is, ahogy van. A Szaharov-díj tehát akkor sem kéne, ha adnák. Mondom pedig mindezt *Pavel Szeverinyec* miatt.

Nevezett fehérorosz újságíró és politikus, egyszermind *Lukasenko*-ellenes aktivista felkerült a Szaharov-díj jelöltjeinek listájára. Igen, pont most, nyilván mer? véletlenségb?: ahogyan a Nobel-díjnak, ennek a kitüntetésnek sincs ám semmi köze aktuálpolitikai folyamatokhoz. Tekintsük tehát a véletlenek összejátszásának, hogy Szeverinyec úr irodalmi és szerkeszt?i érdemeire éppen most figyelt fel a nyugati elit. De ha már felfigyelt, tényleg ne bolygassuk, miért, a lényeg az, hogy az Európai Parlament néhány pártcsaládja, köztük néppártiak, szocialisták és liberálisok érdemesnek tartották és jelölték ?t a díjra. Hogy aztán villámgyorsan levegyék a listáról. Merthogy kiderült, Szeverinyec nem éppen azt gondolja a „melegekr?l”, amit a jelöl?k gondolnak. Ennyi pedig b?ségesen elegend?, hogy ad acta tegyék becses személyét. A h?sb?l áruló lett, Akhilleuszról Geréb Dezs?.

De lássuk, mit mondott a fehérorosz újságíró a homoszexuálisokról (és a feministákról):

„Úgy gondolom, hogy ?k boldogtalan emberek. Egyszer?en elégedetlenek. Sajnálni és segíteni kell ?ket, hogy a józan ész útjára térjenek. Vannak persze ennél súlyosabb b?nök, a házasságtörés például semmivel sem jobb a homoszexualitásnál. Ez utóbbit normává tenni nem kell és nem is lehet. Az Úr másképpen rendelkezett a világban.”

Eddig az idézet, a borzalmak tárháza, amiért Pavel Szeverinyec soha nem nyerheti el a Szaharov-díjat. Amiért úgy kellett eltüntetni a jelöltek listájáról, mintha soha nem létezett volna.

Figyeljük csak meg, az inkriminált idézet egyetlen szóval sem uszít a „melegek” ellen. Nem állítja azt, hogy üldözni kellene ?ket. Még csak a megkülönböztetésükre sincs célzás. Ebben a pár mondatban a fehérorosz férfi sajnálkozásának ad hangot, majd egy heteroszexuálisok körében is divó erkölcsi eltévelyedést is odaemel, ezzel is bizonyítván, hogy magával az erkölcsi eltévelyedéssel, nem a szexuális ízléssel van baja. Végül utal Isten akarására, amelyben ? a jelek szerint hisz – ehhez végül is joga van. Nem?

Hát, nem. Az Európai Parlament válasza: nincs joga. Az állítólag kereszténydemokrata alapon álló néppártiak legnagyobb dics?ségére a perverz válaszadásban ezúttal is összeölelkezik az Európát megrontó politikai elit. Az ? válaszuk egyfel?l az, hogy a gondolatokat büntetni kell, másrészt semmi szükség bizonyítékra, tárgyalásra, az ítélet kész, gyorsan érvényesítsük, aztán hallgassunk el örökre. Mintha éppen mi sem történt volna.

Európa ma hajszálpontosan ott tart, mint a középkori vallásháborúk korában. A szavak zsarnoksága és a különféle tilalomfák átszövik az egész életünket. Nincs Isten, nincs Szentháromság, nincs hét szentség, csak kett? van, esetleg csak kett? van, nem hét – efféle mondatok könnyen odavezettek, hogy az illet? máglyán találta magát, kivégezték, eltüntették. A nem eléggé illedelmes társutasnak akkor is, ma is földi kárhozat a sorsa. A katolikus kiátkozta és kiközösítette a pápa, a protestánsokat a zsinat vagy az egyházi vezet?i lökték ki maguk közül. Ma már – roppant illedelmesen – nem gyújtunk máglyát, de aki megszegi a tilalmat, azt szám?zik a szellemi pályákról, kirúgják az iskolából, a munkahelyér?l, és néhány országban már börtönbe is kerülhet a pusztá véleménynyilvánításáért.

Igen, a barbárság korában élünk ma is. A szabad szó tiltott, bizonyos témákról csak egyféleképpen lehet beszélni, az önálló gondolkodást a törvény erejével szankcionálják kontinensünk nyugati felében.

Mondhatjuk persze, hogy a „meleglobbi” nem létezik, csak akkor valamiféle választ kell adnunk arra a kérdésre, hogy miért éppen ez a téma kapcsolódik a büntet?joghoz? Ha a kopaszokat vagy a fríz parasztokat sértegetem, ha csak csipetnyi különvéleményt fogalmazok meg, akkor miért nem esik bántódásom? És miért van az, hogy bizonyos történelmi eseményeket, amelyek nem melleleg hetven éve zajlottak, tehát voltaképpen semmi közünk hozzá, se nekem, se a szüleim korosztályának, kiemelnek a többi közül? Hogy azoknak az egyéni értelmezéséért börtönbüntetést jár, ha ellenben más történelmi eseményekr?l mondok saját véleményyt, akkor mintha mi sem történt volna?

Erre csakis az lehet a válaszuk, hogy véletlenek nincsenek. Ha pedig tudni szeretnénk, hogy milyen er?vonalak, milyen hatalmi csoportosulások mozgatják mai világunkat, elegend? szemrevételezni a tiltások tematikáját. Amit

belevernek nemzedékek fejébe, hogy hohó, vigyázz, erről ne beszélj, mert bajod lehet belőle, vagyis a tabutémák vezetnek el bennünket a rejtvény megfejtéséhez. Amit 2020-ban Európa nyugati felében nem szabad megemlíteni, amiről tiltás terhe mellett tilos csak beszélni is, nos, annak a témának a titokgazdái korunk politikai, gazdasági és kulturális életének irányítói.

A cél Európa térdre kényszerítése, a hagyományos életforma eltüntetése, a rend felváltása a rendetlenséggel. A cél a történelmi ember felváltása valami hibrid lényel, aki engedelmes fogyasztó, aki nem gondolkodik, és nincs semmiféle identitása. A cél a nyitott társadalom.

Szó szerint életbe vágó számunkra, hogy csak legyintsünk a nyugatra. Onnan már semmit sem tanulhatunk, komolyabb impulzusok nem érkeznek. Szellemileg összezsugorodtak, azonkívül berendeztek maguknak egy újfajta zsarnokságot. A jelek szerint még egy-két nemzedékig, a teljes összeomlásig kellemesen érzik magukat, mert vagyontárgyaikról azt hiszik, az öröklétet hordozzák. Nekünk azonban másfajta történelmi tapasztalataink vannak, mi, Közép-Kelet-Európa népei tovább írjuk a saját történelmünket.

Ezért adják csak oda bátran a Szaharov-díjat annak, akinek akarják. Zéró a jelentősége, hogy ki kapja meg, és ki nem.

Ha idáig eljutottunk, végre a saját ügyeinkkel is foglalkozhatunk.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

